

TEODORA ILINCA IONESCU

cl. a VII-a, Școala nr. 2, Piatra-Neamț

Premiul III, secțiunea „Proză – elevi de gimnaziu”

Noapte de martie

Ei stau pe marginea lacului înămolit și aruncă pietre în el.

Cu un pleosc! ating apa și c-un bulbucit se afundă, ca o corabie în nordul Atlanticului.

Se plictisesc repede și-ncep a culege frânturi parfumate de cuarț roz și alb din lanțurile fantomelor înlemnite. Le freacă între palme până ajung frimituri și le aruncă unii în alții.

Of, ce copii!

Trântiți pe iarba umedă de rouă, verde-ntu-necată, numără perlele de pe valul de mătase. Se minunează de fiecare dată când, suflând, reușesc să detroneze vreuna. Se ridică-n capul oaselor și sar să o prindă.

Când se realizează contactul cu palmele lor mici, fragile, de lapte, perlele și diamantele devin cât un bob de orez.

Fluieră și un nor li se arată. Vor ploaie, obrăznici, căturile îngerești vor ploaie, iar norul li se supune.

Se lasă plimbat de murmurul vântului și împrăștie grămăjoare de apă prin ploaia verticală, verde.

1, 2, 3 și start! Sar dintr-o băltoacă în alta!

Cad.

Răd.

Se murdăresc.

Își pun piedici.

Se împing în iarbă și cad oboșiți.

Un greier singuratic se sprijină de-un fir de iarbă și-și începe cântecul.

Îngerașii se întind sub bolta de culoarea Stelei Indiei, iar razele soarelui se joacă blând pe frunțile lor. Muguri delicați și umezi cresc pe ramurile ornate cu mici stropi de lapte cu cireșe.

Sătttttt! Sătttt!

Îngerii au adormit. E pace pe întreg pământul.

În pragul disperării

Dragă Domnule Verb,

Pe cuvântul meu, mă omori pe zi ce trece!

Să nu îndrăznești să gândești: „Oare ce-are copila asta?”!

Ce e cu mine?

Stai, să-ți spun! În primul rând, poți fi predicativ, auxiliar sau copulativ – ce mama naibii îți trebuie atâtea fețe, ne jucăm de-a v-ați ascunselea?

Doi: ai conjugare – nu una, ci patru!

Trei: ai mod. Modul are timp. Mai există și trei persoane. Colac peste pupăză, ai și numere. (Parcă am fi într-o reprezentație de circ.) Chiar ar trebui să-ți știu toată cimotia?

Toate astea le faci intenționat, să stea bietu' copil și să gândească: „Eu sunt, tu ești, el/ea este... noi... , voi... (ce m-am plictisit) ei/ele sunt! Evrika! E la persoana a III-a! (cred...) «sunt» e și la I singular și la III plural! Al dracului verb!”.

Te-ai gândit tu, bădie Verb, că poate copilul ăla vrea să bată mingea în spatele blocului, să spargă o fereastră și să pornească alarma unei mașini? – Evident, nu.

De curând (adică prin clasa a VII-a) ți s-a mai „deșteptat o biblică”: diateza! Uuuuu, ce interesant! Diateza activă, reflexivă și pasivă, ia auzi!

Cred că o minte diabolică te-a inventat special ca să îngreunezi viața fiecărui elev. Domnule, știi că ești la fel de complicat precum Guvernul României?

Te-aș sfătui să-ți cauți o slujbă nouă!

Sau să ieși la pensie!

Orice, numai cară-te din manual!

Mă o-mori cu zi-le.

Cară-teeeee !!!!

Cu mult drag,

eleva de nota 10 din prima bancă, Ilinca.